

**Veřejná ochránkyně práv
Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.**

Věc: Žádost o informace ve vztahu k Vašemu dopisu ze dne 4. listopadu 2015
Sp. zn.: 4319/2014/VOP/DV

V Českých Budějovicích dne 17. 11. 2015

Paní veřejná ochránkyně práv,

ve svém dopise jste uvedla, citace:

„Souhlasím s Vámi, že výzva k doplnění a oznámení o přerušení řízení má jiné číslo jednací (č. j. 7336/92-Sta), než jaká mají rozhodnutí vydaná pozemkový úřadem ve věci (č. j. PÚ1028/1403/95-KRZ-353 a PÚ142/179/93-KRZ-353). Nedomnívám se však, že je možné činit závěr, že pozemkový úřad přerušil řízení, ve kterém nepokračoval. V odůvodnění rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 7. 3. 1996, č. j. PÚ142/179/93-KRZ-353, je uvedeno, že předmětem řízení je Váš restituční nárok č. j. 7336 uplatněný v roce 1992. Jedná se tak o stejné číslo jednací, jež měla výzva k doplnění a oznámení o přerušení řízení. Současně nelze přehlédnout skutečnost, že jak výzva k doplnění žádosti, tak rozhodnutí pozemkového úřadu se týkaly nemovitostí ve vlastnictví paní Jany Simonové.“

V rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 7. 3. 1996, č. j. PÚ142/179/93-KRZ-353 (rozhodnutí bylo zasláno doktoru Vávrovi, na jeho žádost) je uvedeno, citace:

V rozhodnutí je uvedeno, citace:

„Při posuzování shora uvedených skutečností dospěl Pozemkový úřad k závěru, že vystěhováním obyvatel ze zakázaného pásma mohlo dojít k porušením lidských práv, případně politické perzekuci.“

„Dle zápisu v knihovní vložce č. 241 pozem. knihy pro k. ú. Rapšach však přešly nemovitosti do vlastnictví státu kupní smlouvou.“

„**Pozemkový úřad proto neposuzoval přechod nemovitostí na stát podle § 6 odst. 1 písm. r) zákona, ale podle § 6 odst. 1 písm. k)**“

Citace z dopisu Veřejné ochránkyně práv jednoznačně vyplývá, že se zabýváte pouze formálností, **ale absolutně ne skutečností, zda v řízení bylo dodrženo základní právo zaručené Ústavou ČR, Listinou základních práv, Evropskou úmluvou o lidských právech a v neposlední řadě i nálezem Ústavního soudu (Vašemu úřadu zaslán), viz:** sp. zn. I. ÚS 617/08, ze dne 24. 02. 2009, kde je mj. uvedeno, citace:

„Opomene-li, či přímo odmítne-li soud zabývající se restitucí přezkoumat, zda rozhodnutí příslušného orgánu, vydané v období nesvobody, bylo či nebylo důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody, nedostojí tak své povinnosti chránit základní práva a svobody dle čl. 4 Ústavy ČR a v konečném důsledku svým rozhodnutím zasáhne i do práva na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny.“

Listiny prokazují (byly Vám zaslány), že správní orgán se odmítl v rozhodnutí tuto zabývat skutečností, **zda kupní smlouva uzavřená v období nesvobody, bylo či nebylo důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody.**

Ve Vašem dopise „Výzvu“ vedenou pod č. j. 7336/92-Sta uvádíte tedy i bod 2. uvádíte, ale právo na posouzení, **zda kupní smlouva uzavřená v období nesvobody, bylo či nebylo důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody** ve shodě se správním orgánem restituentovi odmítáte.

Tyto skutečnosti prokazují, že nehájíte práva občanů, ač jste občany za svoji činnost placena. V roce 1953 po měnové reformě naši rodinu (stejně jako stovky jiných rodin) tehdejší režim vysídlil, ale Vy jste žila v rodině komunistické prominenta, takže nemáte ani ponětí, jak se tehdy žilo vysídlencům. **Daleko více je však zarážející, že ani v roce 2014 a 2015, kdy prošetřujete můj podnět, neuznáváte základní lidská práva na spravedlivé řízení ve věci mé restituční žádosti.**

V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., v platném znění žádám o poskytnutí následujících informací:

1. Podle jakého ustanovení zákona jste dospěla k závěru, že nemám právo na posouzení, zda kupní smlouva uzavřená v období nesvobody, byla či nebyla důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího základní lidská práva a svobody?
2. Skutečně provedené vysídlení politicky nespolehlivých osob v roce 1953 z hraničního pásma podle zákona o ochraně státních hranic č. 69, ze dne 11. července 1951 - § 10 odst. a), podle kterého mohl ministr Národní bezpečnosti činit potřebná opatření a vydávat obecně závazné předpisy, nebylo politickou perzekucí a porušením základních lidských práv?

S pozdravem

Ing. K S